

РЕШЕНИЕ

№ 6046

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3076** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „Валдман техник БГ“ ЕООД, ЕИК :206441562, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б., срещу решение № ПО-24/15.03.2023 г. на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн.чл.121, ал.1 от ДОПК с изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

В жабата се излагат аргументи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, а наложените предварителни обезпечителни мерки сериозно ще възпрепятстват дейността на дружеството. Наведени са доводи, че върху банковата сметка е наложен предходен запор, във връзка с ревизия на „Валдман техник“ ЕООД - клиент на „Валдман техник БГ“ ЕООД. Изложени са аргументи, че е налице договор за финансово обслужване между „Валдман техник“ ЕООД и „Валдман техник БГ“ ЕООД от 01.10.2021 г., със срок една година, който е с прекратено действие, считано от 30.09.2022 г. Твърди се още, че по запорираната сметка постъпват суми от други клиенти на жалбоподателя. Изложено е, че направените изводи за безсрочност на договора за финансово обслужване между „Валдман техник“ ЕООД и „Валдман техник БГ“ ЕООД са неправилни и незаконосъобразни и се твърди, че

обезпечителната мярка е наложена във връзка с предполагаеми вземания на бивш клиент на жалбоподателя, а именно „Валдман техник“ ЕООД. Иска се отмяна на решението на Директора на ТД на НАП –С. и отмяна на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г., издадено от публичен изпълнител, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Н., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221123000977-020-001/24.02.2023 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП-С. е образувано ревизионно производство по отношение на „Валдман техник БГ“ ЕООД,[ЕИК] за установяване на задължения по ЗДДС за периода 19.03.2021 г. - 31.01.2023 г. Ревизията е възложена във връзка с доклад от ОП, извършващ ревизия на друго дружество, притежавано от същия македонски гражданин, а именно „Валдман Техник“ЕООД,[ЕИК]. ЗВР е връчена на дружеството по електронен път на 13.03.2023 г.

След издаването на ЗВР от ръководителя на ревизията е издадено мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221123000977-039-001/24.02.2023 г., в което са изложени факти и обстоятелства, относно основания за налагане на предварителни обезпечителни мерки. В хода на производството ревизиращият екип е установил, че по банковата сметка на „Валдман техник БГ“ ЕООД постъпват суми, които не кореспондират с профила и финансовото му състояние – не е регистрирано по ЗДДС, не подава ГДД по чл.92 от ЗКПО, не притежава ФУДВ с НАП, не притежава движимо и недвижимо имущество. За периода от м.03/2021 г. до м.09/2021 г. по банкова сметка на дружеството са постъпили 422 200,00 лева, което е навело извод у ревизиращите органи за наличие на данни за укрити приходи. Проверяващият екип е счел, че са налице данни за надвишаване прага на задължителната регистрация по ЗДДС.

Ревизиращият екип е установил, че предполагаемият размер на задълженията на дружеството към 24.02.2023 г. е в общ размер на 506 200 лева, от които 422 200,00 лева главница и 84 000 лева лихви.

На публичния изпълнител е предложено налагането на предварителни обезпечителни мерки – запор върху притежаваните от дружеството средства в трезори и банкови сметки в търговските банки.

На основание Искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221123000977-039-001/24.02.2023 г., издадено от М. И. К. - главен инспектор по приходите - ръководител ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221123000977-020-001/24.02.2023г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г. от старши публичен изпълнител И. Б.. С постановлението е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при

доставчик на платежни услуги, находящи се в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД за сумата от 506 200 лева. До посочената банка е изпратено заповорно съобщения, като същото е приложено по преписката.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г. е връчено на жалбоподателя по електронен път на 28.02.2023 г.

Издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г. е потвърдено с Решение № ПО-24/15.03.2023 г. от Директора на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП, който съгласно чл. 197, ал.1 от ДОПК се произнася по жалби срещу издадени постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При издаването му е спазена предвидената от закона форма, като са изложени подробни фактически и правни основания, послужили за издаването му.

Видно от искането за допускане на предварителни обезпечителни мерки, както и от оспорваното постановление, в същите като основание за налагане на исканите мерки е посочено предварително обезпечаване на задълженията на „В. техник БГ“ ЕООД, които ще бъдат установени в резултат на ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221123000977-020-001/24.02.2023 г. От доказателствата по делото се установява, че цитираната заповед за възлагане на ревизия не е била връчена на дружеството преди издаването на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Това обстоятелство не се оспорва от страните. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на 27.02.2023 г., а заповедта за възлагане на ревизия е връчена на 13.03.2023 г., което се установява от удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ /лист 34 от делото/. Налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК предполага наличието на образувано и висящо ревизионно производство. Съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК ревизията се образува с издаването на заповед за възлагане на ревизия. По силата на чл. 113, ал. 2 от ДОПК тази заповед следва да бъде връчена на данъчно задълженото лице. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. След като срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане на ревизията на ревизираното лице, следва изводът, че преди връчването на заповедта за възлагане на ревизия, органите по приходите не могат да извършват никакви процесуални действия по ДОПК във връзка с образуваното ревизионно производство, включително да предприемат действия по налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В случая, няма данни за представено от длъжника обезпечение,

ните са налице хипотезите по чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което преценката за законосъобразност на атакувания административен акт се свежда до проверка за спазването на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, че в хода на ревизията органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В процесния случай, към момента на изготвяне на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, заповедта за възлагане на ревизия не е била връчена на ревизираното дружество, поради което следва да се приеме, че към момента на налагане предварителните обезпечителни мерки с атакуваното пред ответника постановление органите по приходите не са разполагали с никакви данни и доказателства, относно предполагаемият размер на задълженията, включени в обхвата на ревизията и посочени като подлежащи на обезпечение. Не е било връчено на ревизираното лице и искане за представяне на документи и писмени обяснения от значение за определяне размера на задълженията, включително и предполагаемия такъв за нуждите на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Действително съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК, ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Но съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде мотивирано с оглед наличието на обезпечителна нужда – с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Според възприето в съдебната практика тълкуване на цитираната норма изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване т. е. те не са ликвидни.

Посоченият в искането размер на задълженията от 506 200,00 лв. не е подкрепен с никакви мотиви, основани на изследване на обстоятелствата относно декларираните и проверени задължения, наличните активи и дали техния размер е недостатъчен да покрие публичните задължения. Действително към същото са изложени мотиви, които обаче не са конкретизирани, предвид липсата на отбелязване на причините за всяко от необходимите условия за налагане на предварителни обезпечителни мерки поотделно. Дори и да не разполага с възможност в производството по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител да проверява размера на задълженията, подлежащи на обезпечение, той следва да следи дали искането, с което е сезиран е мотивирано, каквото е императивното изискване на закона. В случая, искането, въз основа на което е издадено процесното постановление, изобщо не е мотивирано по отношение размера на задълженията – посоченият размер е изцяло бланкетен, без да се основава на каквото и да било доказателство за започнала проверка, както на дружеството –

жалбоподател, така и на негов контрахент, а това се дължи на липсата на възможност жалбоподателят поне да е поканен да предостави достъп до счетоводните си документи. По същия начин е посочен и размерът на обезпеченото задължение в издаденото постановление, което представлява нарушение на изискването за форма по чл. 196, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Това обстоятелство пречатства не само правото на защита на жалбоподателя, но и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл.121, ал. 3 от ДОПК, според който предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съдът приема, че наложените на дружеството обезпечителни мерки се явяват незаконосъобразни и е следвало да бъде отменени от директора на ТД на НАП. Като е оставил жалбата без уважение и е приел, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е законосъобразно, ответникът е издал административен акт в противоречие с чл. 121, ал. 1 от ДОПК, който съгласно чл. 197, ал. 3 от същия кодекс подлежи на отмяна.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че действително публичния изпълнител действа при обвързана компетентност, но това обстоятелство не го освобождава от задължението да извърши проверка за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 – 3, във връзка с чл. 195 и чл. 196 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо ревизираното лице.

Поради бланкетния характер на посочения от органите по приходите размер на задълженията, подлежащи на обезпечение, не може да се установи обезпечителната нужда и спазването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК – наложените обезпечителни мерки да не затрудняват, респективно спират дейността на дружеството.

С оглед изложеното, съдът приема, че е налице нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК при издаването на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г., поради което решението на директора на ТД на НАП С., с което тези мерки са потвърдени следва да се отмени като незаконосъобразно.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноси на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, но такива не са заявени, поради което и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ Валдман техник БГ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б., Решение № ПО-24/15.03.2023 г. на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн.чл.121, ал.1 от ДОПК с изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№С230022-023-0000503/27.02.2023 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: